

דברי הכפר

אני רוצה הביתה!

אני רוצה הביתה! וליבי אינו רגע!
אני רוצה הביתה לא בשקט של דירה,
אלא לדומייה של עמק מתרגע,
שמים כחולים ואור של מנורה!

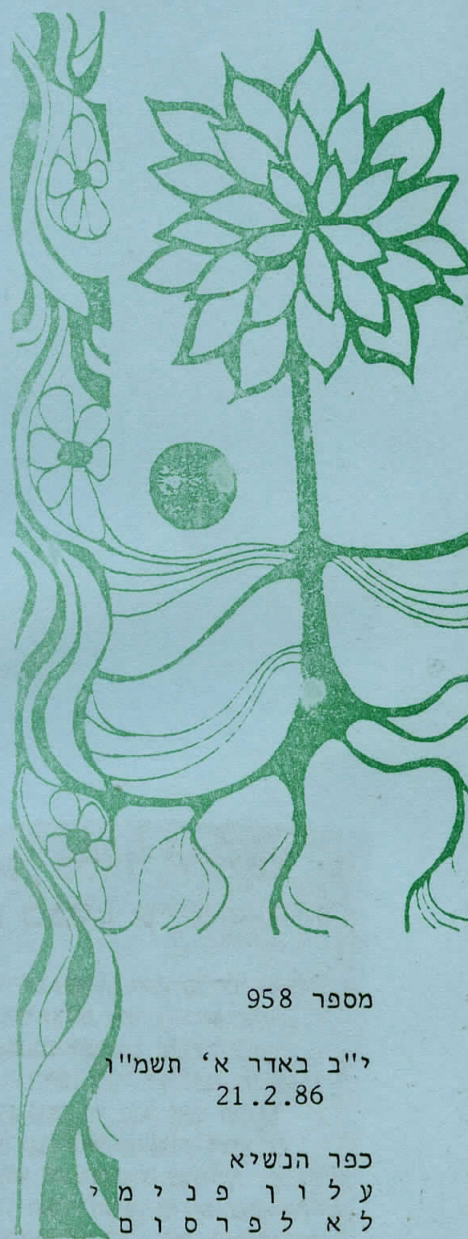
הביתה! שם אני יכול לכרוע ברך
לארזים גדולים, לאגלים של טל,
ואתאושש מיד, כשאראה בדרך
עקבי הצאן ונחל מטולל.

אחזור למקורי, הוא מקורו של אושר
לארץ־ההלום מארץ־הגזרה.
אומרים שבגלות, במדינות של עושר
איש מזדקן מהר מעצב כה נורא.

רציתי לעלות — סירוב אני קבלתי.
ליבי חרוש קמטים כואב בלילי ויום.
אבל למרות הכל אני רוצה הביתה
לארץ־ישראל, הביתה והיום!

אילנה מרמורשטיין

אילנה מרמורשטיין, כבת 25, ממוסקבה היא תלמידת
מובהקת של מרק דוצ'ינסקי אשר עלה לישראל עם
משפחתו לפני כחצי שנה ומתגורר במרכז קליטה
במבשרת ציון.
השירים הובאו ע"י יצחק דיאור (דוכי, עין צורים)
בביקורו במוסקבה במסגרת "יריד הספרים".

מספר 958

י"ב באדר א' תשמ"ו
21.2.86

כפר הנשיא
ע ל ו ן פ נ י מ י
ל א ל פ ר ס ו ם

STOP PRESS

מדל טוב למיכל
לאיתמר ולכל העדרים
עם הולדת
הבת
אחות לאבישג

3 שנים, בלבד, לסיום סלילת כביש ק"ש - ר"פ

בתוך חודשים חמישים מעץ סלילת מחצית
מבית החמים קרית שמונה-ראש פינה.
תוך שלש שנים יסתיימו עבודי מעץ
סלילת כל הכביש. בני דוד מרגוס מחוז
הצפון-מזרחי מסר כי בכל שנת תשנ"ב,
משקיעה המדינה כ-2 מיליון דולרים
בסלילת כביש זה. החברה מעסיקה במקום
30 עובדים. השנה הקשה ביותר מסיימה
הנוסית והיה ב-89-88 סגר לפי עדשת
אגף העתירות יהיה צורך לבנות גשר אשר
יחצה את אחד העתירות במל-הצות,
הגשר יבנה כסודי ואחרי הסלילות שפר
ק שנתסר התנגדות למעט סלילת הכביש
ע"י אגף העתירות.

התייקרות

המחיר המגדלי במחיר כר נראה
בש על הקיבוצים.
בן לזמנה כקיסר במר הממנה
שמרבה - חזרו - אגלו - קיסים
הודיעו לחברים הקיבוץ כי מעתה
יצטרכו לשלם עבור כל תוספת של
תחמי אדמה לחברים, מר של 0.66
ע"ל חדש.
עקרה אלמריט

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

23.2. עמליה נוי
רודני ויטהם
דניה כהן
מרגלית כהן
שרון ליפא (נכדה של פיליפס)

24.2. פאול בילגורי
יריב פרימוסט
יונה אורן
אסנת בלר (נכדה של טנא)

25.2. יוספה שוורצמן
אורנה נמנוב
אופיר אורן (נכד של ריינס)

27.2. הדסה קיזלשטיין

29.2. יוסף חצור

1.3. דורית חייט

ל ה ו ל ד ת ה ב ן - ה נ כ ד

למרב ולגידי
לבקי ולאריק
ולכל המשפחה

מה נשמע ק?

* הקברט בערב שבת היה מוצלח, לכל הדעות. חדר-האוכל המה משתתפים והריקודים סערו עד כמעט אור הבוקר. היו אווירה טובה, מצב-רוח מרומם והשבחים מגיעים, כמובן, לג'נט פ. ולמלווין. ג'נט מציינת בסיפוק שההיענות החיובית וההתלהבות של אלה אשר לקחו חלק - הם שעשו את המסיבה. היו אלה אנשים מכל הגילאים ושכבות האוכלוסיה ומתנדבים רבים. מלווין מברך את הכשרונות החדשים שנתגלו ומוסיף בלי לפרש גם !!!???

* משפחת ארנברג בכותרות בימים אלה: ענת חזרה הביתה עם הבת דניאל. מרב וגידו חובקים בן חדש, במזל טוב. וסבא אריק מתאושש מניתוח. אנו מאחלים לכם בריאות ונחת.

* מהדיווח של השבוע שעבר נשמט שמו של סט הירס אשר התבלט גם הוא במחנה גדנ"ע של כיתות י"א בתור קלע מצטיין.

* בשבוע שעבר התקיים מפגן ג'ודו מרשים של ילדי כיתות א-ז, המשתתפים באופן קבוע בחוג האזורי. היה זה טקס לציון סיום שלב א' וקבלת חגורה צהובה. כ-60 ילדים לבושים בתלבושות ג'ודו לבנות עלו בסדר מופתי לבמה והדגימו לפני המשפחות תרגילים שלמדו. מחמאה מיוחדת מגיעה לטוטסי וצילה שאירגנו את יציאתנו לר"פ (כ-100 איש) במיבצע צבאי לכל דבר.

* מיכי נוי סיים, לצערנו, את תקופת טיפולו הקצרה בכיתת "מירום", לא בלי להשאיר עקבות. והכוונה היא לגינת הפרחים היפה, התיקונים הרבים בבית שחיכו זמן רב למושיע, וסתם השראה.

* במשק הילדים שתי חדשות מצערות: מת צבי. סיבת המוות לא ידועה עדיין. וג'קי, שעזר לנו מספר שבועות, חוזר למפעל.

* בחולה הייתה גניבה. אלמונים גנבו סט כלים פטישי אוויר, משאבת P.T.O., מיטען סוללות, מקדחה, והכול בשווי של 6000 דולר. אחרי ביקור של המשטרה, משמר הגבול ואפילו שר הביטחון סוכם, שבעתיד הקרוב נעסיק במקום כלבי שמירה או לפחות שומר אנושי.

* כלול החלו המשלוחים בסערה. עד כה שווקו כ-45 000 עופות, שהם מחצית העופות כולם.

* בחדר-האוכל מנסים להתגבר על שיגרה לא תמיד נעימה בעזרת מתנדבים מצויינים. כמו כן מציין הצוות לשבח את נואית ברור העובדת בחדר-האוכל וגם מכינה עבודה על המקום לבר-מצווה.

* בצאן יש חדשה: סוף סוף יוצאות הכבשים למרעה.

* יובל ג'קסון חזר הביתה משנת החופש שלו במזרח הרחוק, קצת מהר מדי ובנסיבת לא כל-כך נעימות. אנו מאחלים לך יותר מזל בהמשך דרכך. אל ייאוש.

* נושא מדובר מאוד לאחרונה הוא הקיצוצים. מקצצים באוכל, מצטמצמים במרכו-לית, בקילומטרז' מסובסד, בלימודים, בנסיעות, באירועי תרבות, בבגדי ילדים, אפילו בגשם... רק בפרוייקט הדרומי ממשיכים המים לזרום ללא חשבון בציפיה

מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

23.2. עמליה נוי

רודני ויטהם

דניה כהן

מרגלית כהן

שרון ליפא (נכדה של פיליפס)

24.2. פאול בילגורי

יריב פרימוסט

יונה אורן

אסנת בלר (נכדה של טנא)

25.2. יוספה שוורצמן

אורנה נמנוב

אופיר אורן (נכד של ריינס)

27.2. הדסה קיזלשטיין

29.2. יוסף חצור

1.3. דורית חייט

להולדת ה ב ן - ה נ כ ד

למרב ולגידי

לבקי ולאריק

ולכל המשפחה

מה נשמע ?

- * הקברט בערב שבת היה מוצלח, לכל הדעות. חדר-האוכל המה משתתפים והריקודים סערו עד כמעט אור הבוקר. היו אווירה טובה, מצב-רוח מרומם והשבחים מגיעים, כמובן, לג'נט פ. ולמלווין. ג'נט מציינת בסיפוק שההיענות החיובית וההתלהבות של אלה אשר לקחו חלק - הם שעשו את המסיבה. היו אלה אנשים מכל הגילאים ושכבות האוכלוסיה ומתנדבים רבים. מלווין מברך את הכשרונות החדשים שנתגלו ומוסיף בלי לפרש גם !!!???
- * משפחת ארנברג בכותרות בימים אלה: ענת חזרה הביתה עם הבת דניאל. מרב וגידו חובקים בן חדש, במזל טוב. וסבא אריק מתאושש מניתוח. אנו מאחלים לכם בריאות ונחת.
- * מהדיווח של השבוע שעבר נשמט שמו של סט הירס אשר התבלט גם הוא במחנה גדנ"ע של כיתות י"א בתור קלע מצטיין.
- * בשבוע שעבר התקיים מפגן ג'ודו מרשים של ילדי כיתות א-ז, המשתתפים באופן קבוע בחוג האזורי. היה זה טקס לציון סיום שלב א' וקבלת חגורה צהובה. כ-60 ילדים לבושים בתלבושות ג'ודו לבנות עלו בסדר מופתי לבמה והדגימו לפני המשפחות תרגילים שלמדו. מחמאה מיוחדת מגיעה לטוטסי וצילה שאירגנו את יציאתנו לר"פ (כ-100 איש) כמיבצע צבאי לכל דבר.
- * מיכיל נוי סיים, לצערנו, את תקופת טיפולו הקצרה בכיתת "מירוס", לא בלי להשאיר עקבות. והכוונה היא לגינת הפרחים היפה, התיקונים הרבים בבית שחיכו זמן רב למושיע, וסתם השראה.
- * במשק הילדים שתי חדשות מצערות: מת צבי. סיבת המוות לא ידועה עדיין. וג'קי, שעזר לנו מספר שבועות, חוזר למפעל.
- * בחולה הייתה גניבה. אלמונים גנבו סט כלים פטישי אוויר, משאבת P.T.O., מיטען סוללות, מקדחה, והכול בשווי של 6000 דולר. אחרי ביקור של המשטרה, משמר הגבול ואפילו שר הביטחון סוכם, שבעתיד הקרוב נעסיק במקום כלכי שמירה או לפחות שומר אנושי.
- * כלול החלו המשלוחים בסערה. עד כה שווקו כ-45 000 עופות, שהם מחצית העופות כולם.
- * בחדר-האוכל מנסים להתגבר על שיגרה לא תמיד נעימה בעזרת מתנדבים מצויינים. כמו כן מציין הצוות לשבח את נואית ברור העובדת בחדר-האוכל וגם מכינה עבודה על המקום לבר-מצווה.
- * בצאן יש חדשה: סוף סוף יוצאות הכבשים למרעה.
- * יובל ג'קסון חזר הביתה משנת החופש שלו במזרח הרחוק, קצת מהר מדי ובנסיכת לא כל-כך נעימות. אנו מאחלים לך יותר מזל בהמשך דרכך. אל ייאוש.
- * נושא מדובר מאוד לאחרונה הוא הקיצוצים. מקצצים באוכל, מצטמצמים במרכיב לית, בקילומטרז' מסובסד, בלימודים, בנסיעות, באירועי תרבות, בבגדי ילדים, אפילו בגשם... רק בפרוייקט הדרומי ממשיכים המים לזרום ללא חשבון בציפיה

(מה נשמע - המשך)

אין-סופית למים חמים, זו השנה הרביעית.

* כדורסל. במסגרת שמינית גמר גביע המדינה לנערים ניצחנו את בית-השיטה ב-8 נקודות במשחק חזק ורב-מתח. בכך עלינו אל בין 8 הקבוצות הטובות בארץ (מתוך 200). בעוד שבועיים, בשלב רבע הגמר, נתמודד נגד "הפועל" חיפה (שכזכור הביסו אותנו בגמר הארצי באליפות "הפועל"). שם תהיה לנו ההזדמנות לגמול להם.

קבוצת הילדים כפר הנשיא-גדות הפסידה לחוקוק במשחק די מעניין. קבוצת הבוגרים שבתה השבוע מפעילות, כתוצאה מפירוקה של קבוצת חולתא. יענקלה מתלהב ככל שאני ממשיכה ורושמת והוא רוצה שידעו כולם, שיש לנו שלוש קבוצות תוססות ומתפקדות יפה. אז בואו לעודד.

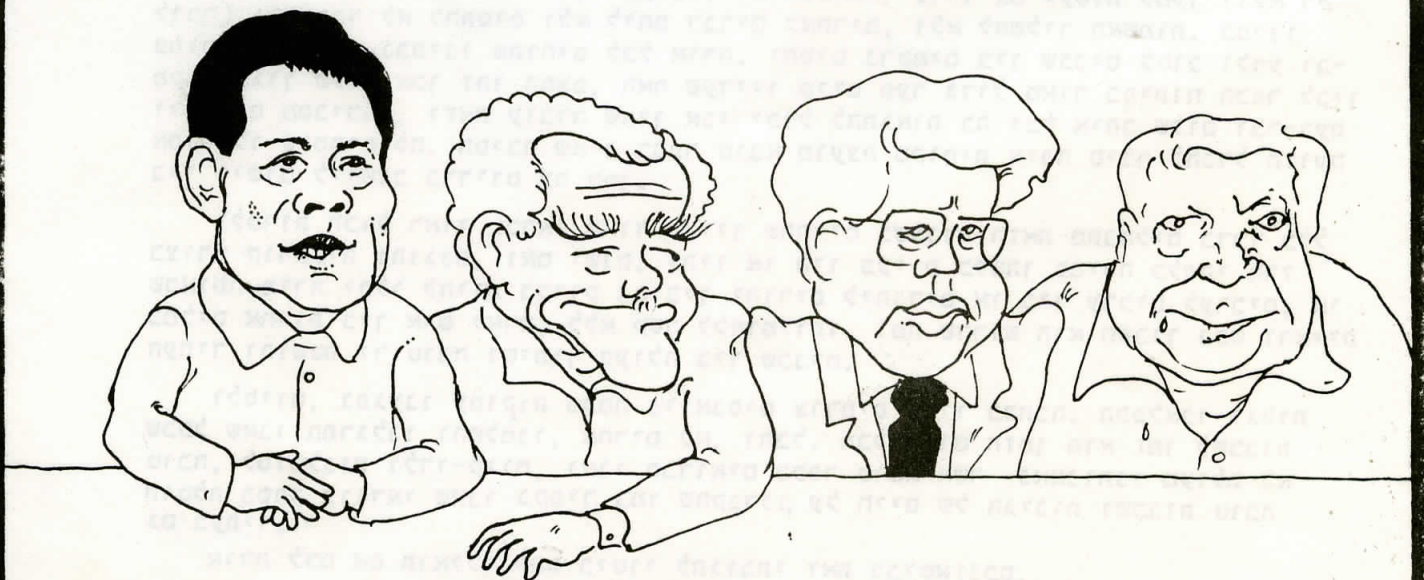
* המכשפה עוד לא הייתה פה וגם שערוריות אחרות לא היו השבוע. אבל גם לו היו ולו ידעתי עליהן, נבצר היה ממני לכתוב על כך (ראה שער העלון הקודם) ועם המאוכזבים הסליחה.

* איחולי החלמה מהירה שלוחים כמובן לדייב וליוחנן, כוחותינו ברמב"ם וכן לכל חולי השפעת. תהיו בריאים. ואם תהיה לנו שבת יפה, כדאי מאוד לצאת לטבע ולשטוף את העיניים בשלל כלניות ורקפות, סביונים וחרדלים, ציפורני-חתול ושאר ירקות.

שבת שלום

נ ו ר י ת

קו-השבוע

ועידת-חירות

בחירות בש"מ הפייליפינית

המנצחים מימין לשמאל: שרון 50%, לוי 50%, שמיר 50%, מרבוס 50%. סה"כ 200%

תלמוד מכתב אבא אבא ר' חז"ל

לכבוד

מערכת יחד - רח' דובנוב 10 תל-אביב

הח' מייקל, מרכז משק כפר הנשיא

הח' יעל שפרונג, מזכירת קיבוץ כפר הנשיא

17.2.86

נכבדי,

הנדון: כתבתו של הח' יוסף חרמוני

ביטאון "יחד", 152 - "קרובים, קרובים מדי"

אכן יש הבדל בין בני האדם, זאת אני יודע משחר נעוריי ומהיום שהתחלתי לעמוד על דעתי, ואין הבדל של דת ולאום מהווה עילה למתכון לשינאה ולתסכולים ולליבוי יצרים מכוונים להתסיס ולעודד מדנים וזיכוחים שאין להם מקום ואין בהם צורך, והם מיותרים בסבך חיינו, ובקרבת השכנות הקיימת בין כפר הנשיא וכפר טובא.

יש חשיבות גדולה מאוד לחיים בשלמות עם "עובדות היסטוריות האף שאין יכולת להסכים עמן". אנו בכפר טובא חיים בשלמות עם עצמנו ומכירים בעובדות הנ"ל, דבר בהחלט שמקובל עלינו להיות בלי תסכולים, של "שכנות על תנאי", וקיבלנו זה מזמן את עובדת היותנו מיעוט והיותנו בשכנות לכם. ולא בגלל חוסר ברירה, אלא פשוט בהכרה וכדבר מובן מאליו, בלי פירושים וסיסמאות, כגון אלו שבכתבה, אני מצטט: "אנו לא התלהבנו מהערבים שמאחורינו, ממערב לנו".

אכן עצם הכותרת שניתנה לכתבה ("קרובים, קרובים מדי") מדברת בעד עצמה ומראה באמת על התסכולים, על אי-הסכמה לנוכחותנו בשכנות טובה, ואפילו על שינאה לזולת או שינאה עצמית.

אינני יודע אם תוכן הכתבה כולה אכן נאמר ע"י הנשאלים או שיש בה תוספת מפרי עטו של יוסף חרמוני? אך ברור לי מעל לכל ספק שהמראיין שלפי אמרתו הוא איש "התחיה" אינו כנראה מאוהדינו ונראה לי שעשה שירות גרוע לעניין הדו-קיום ולעניין השכנות הטובה הקיימת.

להאמין בדו-קיום זה חזון ואמונה, ומי שמאמין צריך גם לעשות למען (ולא רק לדבר) ובמיוחד לא להתסיס ולא ליחס דברים לאחרים, ולא להשליך האשמות. כפרנו פתוח לכל מבקר ובתינו פתוחים לכל אורח. יחסים נרקמים בין שכנים לטוב ולרע וב-מקרה כגון שלנו אכן זהו המצב, האף שעדיין קיים פער גדול מאוד בפיתוח הכפר לבין יישובים מסביבנו, וזאת עובדה שאין אני יכול להתגאות בה וכל אוהב שלום ובר-דעת אסור לו שיסכים לה. הסיבה שאין בכפר טובא מועצה מקומית אינה סיבה להבדל הזועק בין יישוב ליישוב ברדיוס כה קטן.

ולמרות הכול ראוי וכדאי מאוד לציין שהחיים בשכנות הזאת מתנהלים בדרך כלל בצורה קורקטית והוגנת, ואם ישנם, יהיו או היו בעיות כלשהן במידה כלשהי הרי שבאותה מידה יכלו להיות בדיוק גם בין יהודים ליהודים או בין ערבים לערבים, או במלים אחרות בין אדם לאדם, ללא קשר ללאומיותו. ומה שדרוש הוא חשבון נפש וראיית העתיד והושטת יד טובה ושיתוף פעולה בין שכנים.

ולסיום, נפגענו עמוקות מכמה ניואנסים צורמים שהיו בכתבה. התפלאנו לגלות שכל שאנו התרגלנו והשלמנו, אחרים לא, וחבל. מכל מקום הזמן הוא זמן לשכנות טובה, לסובלנות ולדו-קיום, ואנו הבדואים בכפר טובא אשר נאמנותנו מעולם לא הוטלה בספק בוודאי שאנו נקפיד, כמו שהקפדנו, על חיים של הגינות ושכנות טובה גם בעתיד.

אודה לכם אם תואילו לתת ביטוי לתגובתי זאת בביטאונכם.

בברכה רבה

היב אחמד קאסם

מזכיר ועד כפר טובא

הרהורי...@

קראתי בתדהמה בדו"ח המזכירות את הסעיף "הפלגה לבני כיתה י"א" ושאלתי את

עצמי לאן הגענו בליברליות של החינוך שלנו? בפרט בתקופת ימי מצוקה כספית שהמשק
שדוי בה.

אנחנו יושבים באסיפות ודנים כיצד לצמצם נסיעות לחו"ל של חברים ואנחנו דנים
כיצד לגייס חברים - כן, כן, הוריהם ואולי אף סביהם של אותם נערים - לעשות עבודה
נוספת במפעל, ללא כל תמורה, כדי להתמודד עם המצב. ובמקביל נערי השמנת של כפר
הנשיא מתכננים הפלגה! אילו קראתי שהנערים רוצים להשתתף במאמץ הקיבוצי להקלת
המצוקה הכלכלית ולעבוד במפעל בהתנדבות, הייתי גאה בהם! אבל היום, במצב שלנו,
בקשה כה אנוכית? באמת, איפה החינוך שלנו?....

א ד י

שלוש דורות מסול שונה.

כחמישים נפשות, "חמולות" בעיקר, הצטופפו בערב רגיל של ימי חול בבית התי-
נוקות ("הילטון" לשעבר), כדי להאזין לנגינתם של פסנתרנינו וחילונינו המתלמדים.

באו הורים וסבים לשמוע את הצאצאים, בנים ונכדים באו לעודד את הסבא או את
הסבתא, הכול לפי הנסיבות. הנגינה הייתה משולבת בהרצאות בנושא "תולדות הריקוד
במוסיקה".

כל הנגנים, גדולים כקטנים, התרגשו מאוד. היה מי שהפיג את המתח על-ידי
מציאת אצבע והיה מי שנאחז בסריגה קדחתנית. גדולים כקטנים נתקעו באמצע פה ושם,
נאנחו, והמשיכו. הפסנתרנית הסורגת הייתה חייבת לסיים שורה לפני שקמה להנעים
לנו בנגינתה. אבל כולם, גדולים כקטנים, זכו למחיאות כפיים סוערות בלי חשבון.

נכון, נכדה אחת פרצה בבכי כשסבתא התחילה לנגן. ולא מעט פנים מבוגרות נעקמו
כשאצבע קטנה נחתה בקליד "על-יד". אז מה? הרי המטרה איננה לאלף ילדי (או זקני)
פלא, אלא לעודד כל אחד לפתח את "הפוטנציאל הגלום בו", או במלים של המורה "ללמוד
שפה נוספת לביטוי עצמי". והרי הפעם המטרה מקדשת את האמצעים, ואם משיגים דרך
אגב גם מטרה נלווית של קירוב דור אל דור - בוודאי טוב. האם יש דרך טובה מזו
לשילוב דורות?

כהרהור מסיים אזכיר לכם את הקנון העתיק "תורגם לפני יובל שנים לעברית של
"העליה היקית":

למה זה תישא עיניך

במרחק חפש אושרך?

שור - הן כאן כל טוב עולם

רק מעיניך הוא נעלם --- ה הוא נעלם.

א נ ג ה

תכנית רפורמה בכפר הנשיא

אי-פעילות וחוסר מוטיבציה הפכו להיות סמלים בתקופה הנוכחית בקרב בני נוער בארץ בכלל, ובתנועה הקיבוצית בפרט. זה נותן את אותותיו - אם לא בשימוש בסמים או באלכוהול, לא רק בקרב השוליים, בחוסר מעורבות, חוסר מודעות במתרחש בעולם הסובב אותם, חוסר אוריינטציה לגבי העתיד, חוסר הזדהות עם העם, המדינה והתנועה ופיתוח הגישה של "ראש קטן" ותשובות כגון "זה לא בראש שלי" - הפכו להיות סיסמה. והחברה הבוגרת מוסיפה עם זה. אין זה צפוי בחברת נעורים בקיבוץ, שמהווה חברה ערכית, אבל המציאות הקודרת היא תעודת עניות של החברה הקיבוצית של ימינו, הנאבקת על תדמיתה והגדרת יעדיה, לאור אתגרים חדשים המוצגים בארץ ובעולם של ימינו. חברת הנעורים של כפר הנשיא משקפת את המציאות הזאת.

האדישות וחוסר העניין מתבטאים במיעוט הילדים אשר משתתפים בפעילויות השונות, כגון חוגים, ספורט, טיולים ופעילות החטיבה, כולל טיול שנתי. נעדר קו מנחה או תוכנית חינוכית למדריכים מהחטיבה. לכאורה, "בית-חינוך" מקנה את רוב החינוך שהנוער מקבל, כי בנוסף להשכלה פורמלית קיימת גם פעילות חברתית, שבעיקר עוסקת בהקניית ערכים, כפי שבא לביטוי בנושא המרכז, סמינר סמים, ימי טבע, סמינר ציוני, סמינר י"ב והטיול השנתי. הנושאים, המטופלים במסגרת ה"חברתית" ב"עמק החולה" זקוקים להמשך, השלמה וגיבוי בבית. בהיעדר תוכנית חינוכית מטעם החטיבה, הפעילות החברתית בביה"ס באה למלא את החלל שנוצר וחברת הנעורים על מחנכיה יכולה לבוא כהשלמה לפעילות זו. מצב קלאסי לשיתוף פעולה מעין זה.

חברת הנעורים שלנו מונה 33 ילדים, מכיתה ח' עד י"ב. מהם לומדים 4 במוסדות חוץ. הכיתות קטנות ורק לכיתה אחת יש הדרכה מסודרת. שאר הכיתות נטולות הדרכה. פעילות אחרת, כגון טיול שנתי, חוגי חטיבה, מחנות קיץ וכו' זוכה להשתתפות מיז-עריית בלבד. גם חוגי המשק למיניהם זוכים לתגובה דומה מצד הנערים. רכזת חברת הנעורים ושותפתה המטפלת משקיעות מעל ומעבר ללא כל יחס לתוצאות, בגלל כלים ומיבנה ארגוני, המשועבדים לתפיסות ישנות, מונעים ניצול משאבי אנוש בצורה מועילה.

בשבועות אלה ועדת הנעורים דנה בתוכנית כוללת שהכנתי למען שינוי המיבנה של חברת הנעורים בכפר הנשיא, בקונטקסט של שינוי מיבנה של חברת הילדים בכלל, בתקווה שהתוכנית תיצור את הכלים לגורם האנושי לפעול ביתר יעילות.

הסעיפים העיקריים של התוכנית הם:

(א) חלוקת חברת הילדים ל-5 שכבות - א-ב, ג-ד, ה-ו, אז בוגרי ו' יעלו לשכבת ז-ח וכתוצאה מכך תמיד הכיתה היוצאת ל"עמק החולה" תהיה במסגרת מתאימה ולא תצטרך לחזור לבית כולל. כיתות ז-ח תהווה מסגרת נפרדת וחהיה להן מועדון משלהן + צוות של מטפלת ומדריך, כאשר אחד ממרכזי הפעילות של הקבוצה הוא משי-מות הבר-מצווה.

(ב) חברת הנעורים הבוגרת (ט-י"ב) תחלק ל-2 קבוצות לאורך, שוות בגודל, כאשר לכל קבוצה מחנכ(ת), מטפלת(ת) ומדריך.

(ג) המטפלת הופכת להיות מחנכת וצוות המחנכות מהווה את חוט השדרה של צוות ההדרכה, כאשר שירותי ההדרכה הזמניים של בוגרי צבא משתלבים בצורה יעילה במדריכים מבוגרים וקבועים יותר (המחנכות).

(ד) כדי לאפשר למטפלת (מחנכת) להתרכז בעבודה חינוכית וכדי להגביר את מידת הנשיאה באחריות של הנערים, יש להעביר תפקידי טיפול שאינם תפקידים חינוכיים מהמטפלת אל הנערים, כאשר סדרן העבודה של חברת הנעורים יקבע בכל אחד מארבעת ימי העבודה של חברת הנעורים תורן יומי, שיבצע את עבודות השירות בבית בהדרכת

4

(תוכנית רפורמה - המשך)

מחנכת.

ה) במטרה להרחיב את חברת הנעורים המצומצמת העכשווית יש לשקול קליטת כיתה משולבת מן העיר דרך הנוער העובד או קליטת ילדי חוץ. צעד כזה יוסיף גוון לחברת הנעורים וירחיב את האפשרויות החברתיות והחינוכיות.

יש להניח ששינוי מיכנה חברת הילדים בכלל וחברת הנעורים בפרט, כפי שהצעת לעיל, יאפשר תפקוד טוב יותר של המסגרת, תוך כדי ניצול משאבי אנוש טובים במשק להדרכה וקשר הדוק יותר בביה"ס. כל זה יתרום למעורבות יתר של הנערים בנעשה, יגביר את הקשר של המבוגרים אל הנערים ויקנה אפשרויות חינוכיות אופטימליות במגבלות הקיבוץ.

אריה וולפין

=====

Tov Pen Pals (International)

WARDEN HOUSE 2nd Floor
SIR P.M. ROAD
BOMBAY 400 001.

TEL.: Bus : 6300750/258024
Pvt. : 452481/224140

G.P.O. Box 244
בע"ה

חבר/ה יקר/ה

אני שמח להציג בפניך TOV PEN PALS INTERNATIONAL, הארגון היהודי הראשון מסוגו. אנו ננסה ליצור קשר תרבותי וחברתי בכתב בין בחורים ובחורות יהודים באמריקה, אירופה, אסיה, אוסטרליה, ישראל והמזרח הרחוק. קשר זה יהווה גם הזדמנות מצויינת לצעירים ללמוד את התרבות והמנהגים של היהודים ברחבי העולם.

אני מאוד אעריך אם תוכלו להעביר מידע זה לחבריכם ולקרוביכם בארצותיכם ובחו"ל ולפרסמו... סיועכם יעזור לנו לעזור לכם ולאחרים בחיפושנו אחר יהודים חברים ברחבי העולם.

תודה לכם ושלו
קלמנט אהרון

DIRECTOR, TOV PEN PALS
INTERNATIONAL DIVISION

יובל ג'קסון, בנסיעותיו, הגיע גם לכומביי אשר בהודו ושם ביקשו ממנו לפרסם את המכתב הנ"ל. מי שמעוניין בפרטים נוספים יפנה נא ליובל.
בגליון הבא יספר יובל על מסעותיו.

ביני לבינך

שלום אריק,

תמיד ראיתי אותך כאיש ספורט, פעיל ואוהד, והערכתי אותך על כך. אבל כש-קראתי את מאמריך האחרון בנושא האהוב על שנינו - ספורט - ואת הביקורת שלך, דומני שהרחקת מעבר לגבול הטעם הטוב. בפרט הרגיזה אותי שאלתך הריטורית "הבו לנו אולם ספורט - למי?"

אז ראשית כל לגבי נערי הכדורסל שלנו. אישית, בתור אחד שליווה אותם למשחקים רבים והסיע את הנערים אל ומהאימונים, אני רוצה להגיד לנערים: כל הכבוד! המעמד שאליו הגיעו מעורר בי רק גאווה. זה שהפסידו לא אומר שלא נלחמו! יתכן שלא קיבלו תדריך פסיכולוגי מתאים ויתכן והאחרים באמת היו יותר טובים (אחרי הכול, לקבוצת נוער חיפנית מתוך אוכלוסיה של כמה מאות אלפי תושבים, יש יותר סיכויים לנצח!). אבל, גם מכבי-ת"א מפסידה. גם ה-LAKERS, ואני בטוח שגם נבחרת הרגבי של וולס! למעשה, 99.9% מהמשתתפים בספורט התחרותי מפסידים. האם אף אחד מהם לא נלחם?

לגבי הרגבי, אין לי הרבה מה להגיד, כי אינני בקיא כל-כך ברזי המשחק או בגיל הפרישה. דעתי האישית היא שעדיף שהחבר'ה יפרשו מאשר שימשיכו לשחק בגיל יחסית גבוה וללא כושר גופני מתאים למשחק רגבי. לגבי הנוער, אני בהחלט מסכים אתך שיש להם מקום וצורך על המגרש.

לגבי הכדורגל - שוב הגזמת! קודם כל, אני אישית וכמו עיני ראיתי 9 בני קיבוץ זה משחקים בנבחרת (יגאל, מיכה, מיציק, יענקלה, הרברט, איתן, טוני, דני פורסטר, רונן ירון). שנית - האם זה רע לכנות נבחרת משותפת לקיבוצניקים, בני עיירת הפיתוח חצור ואפילו שחקן מטובה?

אבל הביקורת העיקרית שלי עליך היא על הרמז שלא נחוץ כאן אולם ספורט! אז ראשית כל, הופתעתי לא לפגוש אותך בחוג של לו ו.. שבו השתתפו כ-40 חברים מבוגרים! תבוא ותראה ואף תיווכח לשם מה נחוץ אולם ספורט. וזה לא החוג הי-חיד. יש חוגי התעמלות, ריתמיקה, תנועה, אירוביקה, פעילות כושר וכו', המע-סיקים עשרות רבות של חברים. ומה עם נבחרות הכדורסל הרבות-חברים, נערים, ילדים ופעילות הכדור-עף, קט-רגל, בדמינטון, פינג-פונג ואפילו טניס בחורף ומה עוד? לכל זה לא נחוץ לנו אולם ספורט? אין לי ספק שאולם מתאים לא רק יביא להמשך הפעילות, אלא גם יגביר אותה!

ולסיום, הערה כללית, לא רק לך, אריק, אלא לכל החברה. לפני מספר חודשים התאספנו, מספר חברים, והעלינו את נושא "אולם ספורט" בקיבוצנו. בעקבות מספר ישיבות, ואף התייעצות עם איש מקצוע מהתק"ס, הגענו למסקנה שיש להקים במשק מרכז תרבות וספורט (כעין מתנ"ס), שישיש את כל החברה בשטחי התרבות - הצגות, סרטים, חוגים ו...ספורט. אפילו סיכמנו פרטים, העלינו סיכומים על הנייר וערב הפצת המסמך ברבים קרה פנצ'ר! נקלענו למצב הכלכלי המורכב ולדיונים על הפסקת ההשקעות ותוכניות לצמצומים! מטבע הדברים הקפאנו את תכניותינו, אבל רק זמנית. כרגע שנראה שמץ של הזדמנות לממש את התוכניות, נהיה שם, עם כל הכוחות האפשריים, כי לדעתי מרכז כזה הוא צורך השעה - לחברים המתבגרים, לצעירים, לנוער ולילדים. אני מקווה, אריק, שנמצא אותך בשורותינו.

ברוך הספורט -

א ד י

כפיה דתית וסובלנות

אליהו בירנבוים - (סעד)

(קטעים ממאמר שהופיע ב"עמודים", ביטאון הקיבוץ הדתי)

היחס בהכרה

יחסנו לציבור החילוני בא לידי ביטוי בשני משורים: היחס בהכרה, והיחס במעשה. הראשון מתאר כיצד אנו רואים באופן עקרוני, יהודי שאינו שומר מצוות, והשני כיצד אנו מתייחסים אליו בפועל. הבעש"ט היה אומר ש"צבור", אלו ראשי תיבות: צדיקים, בינונים ורשעים, רק כולם ביחד מהווים ציבור. חברה, איננה בהכרח הומוגנית ואחידה, דווקא ה"גוץ שבה", אם נרצה, "הצבעים" שבה, הופכים אותה לחברת אידיאלית. - -

כרור שאנו מעוניינים שאומנתו תהיה אומה ב"תורתה", וממילא אין אנו יכולים לוותר כ"כ בקלות על הקיקה דתית בכל תחומי חיינו.

בנוסף לעקרון זה עלינו לזכור שמדינת ישראל היא "מדינת היהודים" בכל מקום שהם, אף על פי שפזיות יושבים על אדמת ישראל 4 מיליון יהודים, אולם רגשית ונפשיית קשורים אליה 14 מיליון.

מדינת ישראל כמרכז רוחני לכל יהודי העולם, צריכה להתחשב בגורם זה בקביעת החוקה והאווירה במדינה, ולא רק בקולות הפנימיים הנשמעים בה. אם מדינת ישראל תאבד את אופיה היהודי המיוחד, הרי שתהיה מדינה ככל המדינות בעיני יהודי תפוצות.

ואכן, קיימים השגים בתחום החיים הדתיים במדינה, קידושין וגירושין, שבת, קביעת מועדי ישראל, כשרות, צה"ל — כל הנושאים האלו ואחרים מתנהלים באופן כללי לפי השקפת ההלכה.

ניתן לומר ללא ספק שגם יהודי חילוני החי במדינת ישראל, מרגיש את האופי ה"יהודי" הקיים בארץ לעומת מדינות אחרות בעולם, בארץ טבעי ופשוט להיות יהודי לעומת חוץ לארץ, שם צריך אדם להתאמץ לשמור על יהדותו. ואולי כך ניתן להסביר את דברי חז"ל, "אירא דא"י מחכים", כלומר האווירה של ארץ ישראל מחכימה (את הציבור חילוני) — חשוב לשמור על השגים אלו, וכן על הסטאטוס קוו (מצב קיים) שיש במדינה בנושא הדת. - -

אבל...

האם אנו יכולים להרשות לעצמנו להגיע ליותר השגים בתחום הדת על חשבון אחדות העם? האם לא חשוב שנבין את המערכת החברתית שנוצרה בתקופתנו בין דתיים לחילוניים לפני שנמשיך בדרכי פעולה? האם אנו מעוניינים ב-2 עמים נפרדים? בימים אלו שהשנאה כלפי היהדות הדתית מתגברת, עלינו לשקול היטב את צעדינו. את העיקר לעומת הטפל, את הרווח לעומת ההפסד. - -

דין הכפיה של היחיד והציבור בהלכה, תלוי במציאות חברתית משתנה שיש להתחשב בה. בתקופה בה רובו של העם מאמין והולך בדרך תורה ומצוותיה אפשר לכפות את אותם אנשים המכירים את ערך המצוות, אבל הורגים מהמסגרת. אולם בתקופה שחלק גדול מהעם מוגדר כ"תינוק שנשבה לבין הגויים", כיצד ניתן לכפות אדם שאינו רואה עצמו כלל כחוטא? איזו תועלת תהיה בכך? - -

פרשת היחסים בין דתיים לחילוניים במדינה הינה נושא כאוב ומורכב. אין ברצוני כאן לעמוד על שורש הבעיה ומקורה. אמנם ברור שיש ריחוק בין המחנות, החילוניים אינם מכירים אותנו, אינם מבינים אותנו ואף לא יודעים להבדיל בין הציבור "החרדי" השחור ל"ציבור" ה"רחי-לאומי". כפיה דתית לא מוסברת יכולה אף היא להביא לקרע... לפני מספר שבועות הופיע מאמר בעיתון שתיאר את היחסים בין דתיים לחילוניים תחת הכותרת: "פצצת זמן". אם אין אנו רוצים ב"פצצה" זו יש צורך לחשוב ולתכנן את צעדינו בעתיד.

מעניין לציין את התנהגותו של הרב צבי יהודה קוק בפרשה סבוכה זו: "אם זה יהי רצוי או מופתע לכם: הייתי חבר לוועד נגד כפיה דתית. אמרתי לאותם ידידים כי מצד התורה אין מקום במצבנו העכשווי לשום כפיה דתית ועל אחת כמה וכמה לטירודים חרידי של כפיה פרטית, חס ושלום. אכן לא פחות מזה יש לעמוד נגד כפיה אנטי דתית".

השקפת הרב קוק

בימינו אלו כל אחד טוען בעלות על דברי הרב קוק, כל אחד טוען שהוא מפרש את דברי הרב בדרך הנכונה והמקורית ביותר. יש הטוענים שאם היה הרב קוק בחיים היה מרשה חופש גמור ביום השבת, מתיר לאוטובוסים לנסוע וכו', ויש אומרים שאילו זכינו למנהיג זה בחיים, היה נלחם עד חרמה נגד מחללי השבת והתורה. לא באתי כאן לפרש ולהכריע, אלא לצטט.

במישור האופרטיבי, מתהלך הרב קוק על חבל דק אבל מעניין ביותר. מחד מלחמה ומאידך סובלנות. "בשום אופן אי אפשר לנו לשבת דומם ער, לראות איך אנשים קלי דעת משימים את כל כבוד ה' לקלס ומרמס, מטמטמים המה בזה את הלבבות ומקריים את הרוחות... עלינו כולנו, לאחז בזה באמצעים היותר אמיצים להביע את מחאתנו בקול גדול ובכוח אמין". (אגרות ב').

אין הרב קוק מוכן לתת למציאות לחלוף על פניו בלי השפעתו, בלי להשמיע את קולו ולהלחם במידת הצורך, אולם הוא קובע את הגבול במלחמה זו:

"אף על פי שמלחמה כבדה אנו חייבים להלחם עם הלאומיים, בעלי "יהודים בלא יהדות", מכל מקום אנו חייבים מעבר מזה להשמר מאוד שלא לנתק את פתיל האתגרות והאתגור, בין העובדים והמתישבים בארץ ישראל, כי למודים אנו למדי לדעת מה מלחמת אחים יכולה לעשות לנו בפרט בראשית דרכנו בשוב הארץ ובעדנו כל כך מועטים וחלושי כוח ומוקפים משונאים מחוץ מכל עברים". (אגרות ב', ס"ג).

אין בכוחנו להציע פתרונות חד משמעיים, על אף שנחוצים הם, דרכי הפתרון אינן חד פעמיות ומהירות, אלא תהליך שאורכו תלוי גם בנו במידה מסויימת.

דרכנו ב"כפיה דתית" אינה צריכה להיות בהכרח כדרכם של מפלגות וגופים אחרים, לא נהיה "פחות דתיים" אם מתוך הכרה ודעת נפעל על פי מידת הסובלנות, אסור לנו להגרר אחרי מפלגות אחרות ולגרום בלי משים לניתוק ופירוד בעם.

הקריאה הנכונה של מפת המציאות במדינה היא שצריכה להביא אותנו לבחירת דרך פעולה מתאימה.

כדברי קהלת:

"לכל זמן — ועת לכל חפץ תחת השמים.

(סעד)

צ"ח 1847 תרמ"ז

מישיבה ביום ב' 17.2.86

נכחו: רחל א., נטע, חנה פ., זאבי, שוש ס., רות גולן, ג'וני פ.

על סדר היום:

1. תקציב חו"ל

1. החברה מציעה את התוספת הבאה לתקנון לנסיעות לחו"ל:
1.1 חבר העוזב את הקיבוץ רשאי לקבל את התקציב לנסיעות לחו"ל שנצבר לזכותו.
2. הסדר זה יתחיל רק בשנה הרביעית לחברותו.
3. בשנת צמצומים רשאי חבר העוזב את הקיבוץ לקבל תקציב חו"ל בהתאם להחלטות של אותה שנה.

2. קרן למימון מיבצעים חברתיים מיוחדים

1. החברה מציעה:
1. תוקם קרן, כדי לבצע מיבצעים חברתיים (כגון אולם ספורט, בית תחבי-
בים וכד').
2. לקרן הזאת יוכנסו ירושות, רנטות ותרומות גדולות (מעל \$ 1000)
שמתבלות בקיבוץ.
3. האסיפה תקבע את מטרות הקרן וסדר עדיפותן.
4. הקרן תנוהל ע"י ועדת החברה.

שני הסעיפים הנ"ל יובאו להכרעת האסיפה.

רשם: ג' וני

פירת הבית של האן
חיים ופרחים

צ מ ח י ם ו פ ר ח י ם

גרניום - טוב לזבל אותו בשאריות קפה.

בעציץ של סגליות אפריקניות טוב לשים כמה מסמרים חלודים.

כמה טיפות שמן קיק כל כמה שבועות יועילו לצמחי בית.

גם תה חלש ישמח את הצמחים שלכם.

פרחים בצנצנת יישארו רעננים יותר זמן, אם תעמידו אותם בתה חלש.
 " " " " " " " "

כנ"ל טיפת קמפור בתוך המים.

" אם תוסיפו אססירין למים.

כפית כלור במים ימנע ריקבון בגבעולי ציניות.

תוסיפו כפית סוכר למים, כדי להיפטר מהריח של ציפורני חתול.

פינת הסרט השבועי

בדידותו של המקרין למרחקים ארוכים

על הקלות הבלתי נסבלת של הקיום (בקיבוץ)

לפעמים אני עוצר רגע את המירוץ המטורף של החיים ומגיע למסקנה הבלתי נמנעת - הקלות של החיים בקיבוץ היא לפעמים בלתי נסבלת ממש.

חבר בא לאסיפה, כמו אדם שבא למכונה לחיתוך לחם. מצד אחד הוא מצביע ומצד שני יוצאת לו ועדה. מרגע זה ואילך החבר הופך לילד ומשאיר לוועדה את תפקיד ההורה, אליה יבוא בטענות ובדרישות, יתבע לקבל שירות כזה או אחר, בלי לתת לעצמו דין-וחשבון, מהי אחריותו שלו ומה נדרש ממנו במצב הנתון.

כל הדברים האלה הם נושא למאמר כבד ורציני ולכן לא נעשה את חשבון יחסי חבר-ועדה, הורה-ילד, דווקא עכשיו.

עכשיו נעסוק בבדידותו של המקרין שלכם ביום השבת, אם וכאשר מתרחשת תקלה במכונת ההקרנה.

כשחבר בא לראות סרט ביום שבת, הוא בא כמו תמיד וכמו לכל דבר שהוא נוגע בו, בתביעה בלתי מתפשרת שהכול יהיה "בסדר". ה"בסדר" הזה הוא הבסיס הבלתי ניתן לערעור של חיינו במקום הנהדר הזה. וכאשר ה"בסדר" הזה מתנפץ לרסיסים בגלל איזו תקלה, חרב עלינו עולמנו. תגובת החברים במקרים כאלה נעה בקשת רחבה מתגובה של קוצר-רוח עד לתגובה של רישעות גלויה. אין ספק שמעט התחשבות לא הייתה מזיקה לאף אחד. בסך הכל יש לנו כאן עניין עם חבר שמשחר ילדותו חלם לעסוק בקולנוע כשהיה גדול. והנה כאשר מגיע היום המיוחל וסוף סוף נותנים לו לעמוד לבד לצד המכונה שמסובבת שני גלגלים וזורקת קרן-אור צבעונית שהופכת, בהיתקלה במסך הלבן, לעולם מופלא של צבעים ומאורעות ודמויות כמעט חיות, ואז לפתע פתאום נשברים ההרמוניה והקסם ונשמעת קריאה - "מניאק, מה עם הפוקוס?" או "בן-זונה אחד, אתה לא שומע שהקול לא עובד?" והציבור רוטן וכועס, והמקרין נותר לו לבד ביחד עם הזן ואומנות החזקת מכונת ההקרנה ואף אחד לא קם ומוחה. לכן אני בא היום לבקש על כבודו האבוד של המקרין, שגם לו יש אבא ואמא ו/או ילדים. גם הוא כמוכם מבקש שהכול יהיה "בסדר". ורק קורה, באמת קורה, שנגרמת איזו תקלה. אז אנא אל תשאירו אותו לבד. כי גם מקרינים זקוקים לאהבה.

ועכשיו אל הסרט השבועי:

שם הסרט: גאנדי GANDHI

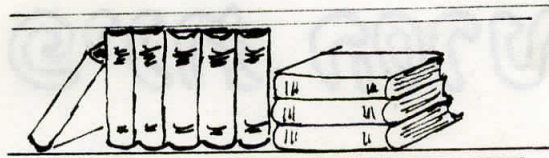
בימוי: ריצ'ארד אטנבורו

משחק: בן קינגסלי, אדוארד פוקס, ג'ון גילגוד, קנדיס ברגן, ג'ון מילס.

בינואר 1948 נורה למוות מוהנדס גנדי, הנקרא מהטמה בפי מליוני מעריציו בטה-היבשת של הודו, שנה לאחר שקיבלה עצמאות מבריטניה. הסרט מספר על דרכו של גאנדי מראשיתה, כעורך-דין צעיר ונמרץ בדרום-אפריקה, שנזרק מהרכבת על-ידי נציג הגזענות הלבנה. גאנדי מחליט להילחם, ומרגע זה נפרש לעינינו תהליך התגבשותה של אישיות כריזמטית ויוצאת דופן. מאבקו של גאנדי מתגבש לסיסמה: מאבק פאסיבי באימפריאליזם והתנגדות לכל ביטוי של אלימות.

הסרט שווה 8 (שמונה) אוסקרים ובגלל אורכו (200 דקות) ניצפה בו כולנו ביום שישי בערב.

להתראות ו. (נפלה) סרטים

ס פ ר י ם ח ד ש י ם ב ס פ ר י ם

<u>המחבר</u>	<u>שם הספר</u>	<u>תיאור התוכן</u>
אנדרוס ו.ס.	פרחים נבלו קמלו	רומן
עורך: שור שמעון	הקיבוץ - מחקרים	30 עבודות דוקטור ו-M.A.
פיאז'ה ז'אן	6 מסות על ההתפתחות הנפשית	פסיכולוגיה של הילד
קוטז' ג'.מ.	חייו וזמניו של מיכאל ק.	רומן על דרום-אפריקה
טראוון ב.	האוצר של סירה מאדרה	רומן הרפתקאות במקסיקו
האקסלי אלדוס	עולם חדש מופלא	"על העתיד משנות ה-30."
לדלוס רוברט	הדרך לגאנדולפו	מתח-פשע
פאסט הווארד	המורשה	סאגה משפחתית
רושפור כריסטיאן	מנוחת הלוחם	רומן חברה
הלל שלמה	רוח קדים	בשליחות המחתרת לארצות ערב
עריכה: קרמר מרטין	מחאה ומהפכה באיסלאם השיעי	קובץ מאמרים
המאירי ישראל	הלבנים	רומן ישראלי
קוסטנטוני אימברטו	על אלים, שוטרים והאיש הקטן	ארגנטינה בשנות ה-70
הולט ויקטוריה	המאהב השטני	רומן
בר-יוסף יהושע	אפיקורוס בעל כורחו	התחבטות בענייני אמונה
פלק אבנר	משה דיין, האיש והאגדה	ביוגרפיה פסיכואנליטית
ניצן שלמה	צל של ספק	רומן
קונן-דויל ארתור	פרשת נזר התרשיש	בלש
" " "	פרשת הבלש הגוסס	"

את הגליון הזה
ערכה: אנגה
עיתרה: דוט
הדפיסה: רות גלעד

NEWS OF THE WEEK

- * Nearly a hundred people went to the ceremony marking the completion of the first stage of the Judo course for young children, being held in the district. About 60 children (not only from Kfar Hanassi of course) took part, and all are now "yellow belts".
- * As a result of the latest rainfall our sheep are at last being taken out to graze. Before that it wasn't worth it. There wasn't anything to eat!

* The tool-shed in the Huleh Valley was broken into, and a lot of valuable tools were taken. Of course the police were called in, and the Minister of Defence, who happened to be in the district, also came to have a look! In the meantime a night watch man is being employed. Hope we were insured.

* Another 40,000 Kfar Hanassi chickens have found their way to market this week (with a little help from chaverim and volunteers), and another 40,000 are waiting .

* One of the deer was found dead in the children's farm - cause of death unknown.

* As you know our children in their Bar Mitzvah year have to fulfil 13 projects. One of them is a report on an agricultural or industrial branch. No'it Broer has found something different. She is reporting on our Dining Room, and in order to see both sides of the counter is also putting in a stint of work there. Apparently she is very good.

* The Erenberg family are in the news this week. One grandchild (female) last week, who is now home. One grandchild (male) born this week in Jerusalem, and Eric recovering from an operation at home. So: Mazel Tov and good health to the Erenbergs wherever they may be.

S H A B B A T S H A L O M

INGE

H A P P Y B I R T H D A Y

23.2.86. Amalia Noy

Rodney Whitham

Daniah Cohen

Margalit Cohen

Sharon Lipppa (Mrs. Phillips)

24.2.86. Paul Bilgory

Yariv Primost

Yonah Oren

Osnat Baller

25.2.86. Yosepha Schwarzmänn

Ornah Neminov

Ofir Oren (Raines)

FILM OF THE WEEK

G H A N D I directed by Richard Attenborough.

starring : Ben Kingsley, Edward Fox, John Gielgud,
Kendis Burgen, John Mills.

This film was awarded eight (!) Oscars, and screening time is over 3 hours.

IT WILL BE SHOWN ON FRIDAY NIGHT

HELEN'S HINTS - Plants and Flowers

Geraniums thrive on coffee grounds
House plants " " castor oil

Flowers keep longer in: weak tea or a drop of camphor in the water, or an aspirin.

5 Moth balls in the soil will keep dogs out of your garden (!)

Rusty nails in the pot will give you brighter African Violets.

House plants will also enjoy some weak tea.

H A V E F U N.....

